

'Ε! Η! τί μακαράδες!... γέρο-Βάγκυε κίρνα με...
 νά σφυρίκτραις και ροκάναις και φλογόραις και βιολιά...
 νά 'μπορούσαμ' έτσι τώρα την Σταμπούλ νά 'πέρναμε
 και νά 'πήγαιναν οι Τούρκοι μίς 'στην Κόκκινη Μηλιά.

Πυραμίδ' από μουτσούνας σάν του Χέοπος σάς κάνω...
 τίνος είναι πρώτη πρώτη; τίνος είν' επάνω πάνω;
 Μάρς εμπρός οι καθβαλίεροι κι' ή Σιλφιδίς του χορού,
 κι' αν 'στό διάβα του καιρού
 πίσουν κέτω κι' ή κολώναις τών άρχαίων Παρθενώνων,
 ό Καρνάβαλος θά ζήσρ 'στους αιώνας τών αιώνων,
 για νά λέη σι παιδιά σας και σ' 'ιγγόνους εύτογείς
 τέ πολλά μακακαρλήμας τής 'δικής σας έποχής,
 κι' όσνη έχαιρε δικαίαν 'στας ημέρας σας τιμήν...
 εϊθε, γένοιτο, μακάρι, κι' εκατό φοραίς άμήν.

Πρός τόν Καρνάβαλον τρελλή προσφώνησις του Φασουλιά.

Δός του και χόρευε,
 δός του και πήδα,
 και δάρναις σώρευε
 για την πατρίδα.

'Ελα και γένωαις
 γεγανωμένους,
 ζαναστιμένους
 στεφανωμένους.

Σκύβα γονατίω 'μπρός σου, λατριυτέ Καρνάβαλέ μου,
 καλώς ήλθες, Στρατηλάτη τού κλεινού χαρτοπολέμου.
 Σερπαντίω, κομφετίω τούς πεζούς και τας άμάξας,
 και κυρίως όπως πρέπει και κυρία καρκαλάς.

'Απλωσε τά δρό σου γέρο, και μακάριος εύλόγει
 τ' 'Αι-λάφια τής σαρκείας, άργοντά και σκυλολόγι.
 Καλώς ήλθες... ζήτω ζήτω,
 χαρτοπέλεμον κηρύτω,
 και τής δάρναις τής 'δικαις σου σάν καταίκα τής μασσώ
 και προβάλλω Μακεδόνας μί' ποκάμισο χρυσό.

'Ετσι σι θέλω πάντοτε νά χαρτοπολέμηξ,
 κι' όταν εσύ μ'ας έργασαι, τότ' ενθουσιμαί μόνον
 σάν μακαρως φιλόπατρις πώς έχομεν κι' έμεις
 δικαίωμ' άπαράγραπτον 'στην γην τών Μακεδόνων.

Κι' έγώ μ'εβ' όλων σι τιμώ μεγάλως κι' 'εξαιρέτως,
 δέξου πιστόν σου σύμβουλον κι' έμέ τόν Φασουλιά...
 τόν κοκκαλιάρη σκύλο μου τόν 'δύλωσα κι' έφίτος,
 και μού τόν έπέρσασε για σάλονιου σκυλί.
 Πλούτος και πολυτέλεια, γη τής επαγγελίας,
 έφίτος έγινε κι' ό Γκιουλ σκυλί πολυτέλειας.

Μέγας κατήνητος συμριός αυτό τό Καρνάβάλι
 νά γίνονται φιλόάνθρωποι 'στα μέγαρα μας μάλοι.
 Κι' έγώ φιλόάνθρωπο χορό θά δώσω 'σ' άλλο φέλλο μου
 όπρ έμ'εβ', τού Περικλή, και κανένος άπόρου.

'σθ' σκάλα τής υποδοχής θά βάλω και τό σκύλο μου
 μαζί μί την απόδειξι τής πληρωμής τού φόρου.

'Ανάγκη και για τούς χορούς του φιλοάνθρωπου κράτους
 νά κάνωμε Ταμείο...
 θά γράψω προσκλητήρια σ' όλους τούς άνιάτους
 και 'στό Πτωχοκομείο.
 Νάλθηξ και σύ, Καρνάβαλε, συντρέγων τόν σκοπόν...
 όρεβουάρ λοιπόν.

Κι' έμεις έν δάκρυ χύνομεν πικρόν εις τού Σακελλαρίου τών νεκρόν.

Νεράτα σπουδής πολύπονα κι' άκούραστα γεράματα...
 τιμήσατε τόν γέροντα, που' τίμησε τά γράμματα.
 Τής άρετής τήν ζωγραφιά,
 πούχει για 'λίγους όμορφιά,
 πρώτα τήν 'βροίκε μέσα του κι' ύστερα 'στό βιβλίο,
 και τήν έτρανωλλάπασε σέ σπίτι και σχολείο.

Και τώρα τό στεφάνι της βραβείο 'πήρε μόνον,
 στεφάνι για τούς διαλεκτούς 'στόν ύπνο του θανάτου,
 και σέ παιδιά κι' έγγόνια του για νά έχομεν τόν
 άτιμητη κληρονομιά τούς δίνει τ'ονομά του. [πόνος]

Συγχαρητήριον θεορμόν προς άνδρα τών έπιστημών.

'Ο Πρύτανις Μητσέπουλος: εκ τών έπιστημών
 δράσιμ' έώρασε λαμπράν εικοσιπέντε χρόνων,
 κι' ήλάλαξαν περιχαρίς και Μούσαι κι' 'Εταίριαί,
 και τού Στρατήγη ποιήμα και λαμπαδηφορίαί,
 και τράπεζα παλυτελής μί Μαιμωεθίου ρόσημα
 κι' 'ιχθυοσαύρους γευστικώς κι' άλλα πανταία πρόφυμα,
 μα και κρασοκατάνυξις 'Ιλαροσοβαρά
 μί τόσ' άστια τού Ζωγίου και τού Μισωλαρά.
 Κι' ό Φασουλιά, αν και παρών 'στην τράπεζαν δίν' ήτο,
 όμως μεγάλως έκτιμών
 τόν άνδρα τών έπιστημών,
 στίραι κι' αύτό τό μέτωπον μ'εβ' όλων τών έχρίτων.

Και καμψόσαις ποικιλίαις, μ' άλλους λόγους άγγελίαις.

Πιρί τής 'Εκκλησίας τής Παιδείας, βιβλίον
 άσπασέθ' πολλήν σπουδήν έχελαιτον, καμψόσαις
 τού Νίκου, τού Μακρίδη, γακτρού 'στην Πόλι πρώτου
 και φίλου πατριώτου.

Τής Πρακτικής Προοπτικής Στοιχεία, δηλαδή
 βιβλίον περινοστάτων, που 'τογραφέν' εν σπουδή
 ό λοχαγός τού πεζικού Έυστάθιος ό Μάντισς,
 που τών σπουδών ή βίβανος είναι για τούτον άνισις.

Τό γραμειόν τού Ρωμηού μας, παραλαμπή πατριώτου,
 έφριμώς τριαντατρις, εις τόν όρόμον τού Διδότου.